

אמירות, היא בת עין שחורה,
שנאמר בה שחורה אני ונאנה,
ובו מאיר אור. זהו שפתיב ותורה
אור, שלשים ושנים אלהיים, בו
מאירה מצוה, שנאמר בה גר
יהו"ה נשמת אדם.

וכנפי השכינה הם פסוי דם חיה
ועוף, שמכסה עליהם באהבה,
וכשמכסה עליהם באהבה של
אהבה, מי המבול לא שולטים
עליהם, מים רבים של מי המבול
לא יוכלו לכבות את האהבה של
ישראל לאביהם שבשמים.
באותו זמן הפסא יהיה על ארבע
חיות, וזהו שופ"ר הול"ף רבי"ע
מרבע, דרנ"א בשש דרגות, שהן
שש מעלות לפסא, הרי הוא מלך
על הכפא.

באותו זמן - ועשה לי מטעמים
כאשר אהבתי, ממצוות עשה
שנתנו מאהבה, ולא ממצוות לא
תעשה, שהוא הקריב לו הממנה
של עשו לקטרג על ישראל,
שבשבילם נאמר ואת עשו
שנאתי.

וזהו דרנ"א תרי טעמ"י, שמצד
של מצוות לא תעשה, הממנה
של עשו הוא רוב"ץ על ישראל,
והיא דרנ"א עליהם, ואם תאמר
שהיא שולטת על השכינה, שהיא
עמהם בגלות, הרי אמר הכתוב
אני יהו"ה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים.
וכבודי - שכינה עליונה, לאחר
לא אתן - אל אחר, ותהלתי
לפסילים - זו שכינה תחתונה,
ומשום זה בששה ימים ששולט
סם המות, אל אחר, נאמר
בשכינה יהיה סגור ששת ימי
המעשה, בשבת ובראשי חדשים
שלא שולטים הממנים הרעים,
נאמר בהם וביום השבת יפתח
וביום החדש יפתח.

יפתח וביום החדש יפתח.

דאתמר בה שחורה אני ונאנה, וביה נהיר אור,
הדא הוא דכתיב (משלי ו כג) ותורה אור, ל"ב
אלהיים ביה נהיר מצוה, דאתמר ביה (שם כ
כו) גר יהו"ה נשמת אדם וכו': (כאן חסר והוא
בתיקונים זוהר חדש).

ונרפוי דשכינתא אינון פסוי דם חיה ועוף,
דמכסי עלייהו ברחימו, וכד מכסי
עלייהו ברחימו דאהבה, מי טופנא לא
שלטא עלייהו, מים רבים דמי טופנא לא
יוכלו לכבות את האהבה דישראל באבוהון
דבשמיא, בההוא זמנא פרסיא יהא על ארבע
חיוון, ודא איהו שופ"ר הול"ף רבי"ע מרובע,
דרנ"א בשית דרגין, דאינון שש מעלות
לכפא (מלכים א י ט), הא איהו מלפא על פרסיא.

בההוא זמנא ועשה לי מטעמים כאשר
אהבתי (בראשית כו ד) מפקודין דעשה
דאתייהבו מאהבה, ולא מפקודין דלא
תעשה, דהוא אקריב ליה ממנא
דעשו, לקטרגא בהון לישראל, דבגינייהו
אתמר (מלאכי א ג) ואת עשו שנאתי.

ודא איהו דרנ"א תרי טעמ"י, דמסטרטא
דפקודין דלא תעשה ממנא דעשו
איהו רבי"ע על ישראל, ואיהו דרנ"א
עלייהו, ואי תימא דשלטא על שכינתא
דאיהו עמהון בגלותא, הא אמר קרא (ישעיה

מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא
אתן ותהלתי לפסילים, וכבודי שכינתא
עלאה, לאחר לא אתן אל אחר, ותהלתי
לפסילים דא שכינתא תתאה, ובגין דא בשית
יומין דשלטא סם המות, אל אחר, אתמר
בשכינתא (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי
המעשה, בשבת ובראשי חדשים דלא שלטין

ממנן בישין, אתמר בהון (נ"א בה) וביום השבת

וְעוֹד רְבִי"ע אִיהוּ פְּגוּוֹנָא דָּא פ, וּלְזַמְנִין
 פְּגוּוֹנָא דָּא ט בַּת מְלָךְ פְּנִימָה סְגִירָא
 בְּבִיתָא, וְאִיהִי סִיְהָרָא קְדִישָׁא לְעוֹלָם לֹא
 אֶסְתַּפְּלַת בָּהּ חֻמָּה בִישָׁא, גִּיהֶנָּם סַם הַמּוֹת
 נוֹקְבָא בִישָׁא, כָּל שֶׁפֶן אֵל אַחַר, דְּהֵכִי
 אוֹקְמוּהוּ קְדָמָאִין, לְעוֹלָם לֹא חָזָא חֻמָּה
 פְּגִימוֹתָא דְסִיְהָרָא, דְּבִזְמָנָא דְחֻמָּה נִפְקָא
 (נִפְקָא) מִמְזֵרְחָא, סִיְהָרָא חֲזֵרַת אֲנַפְהָא מִיְנִיָּה
 פְּגוּוֹנָא דָּא ט וּבְגִין דָּא אָמַר בַּלְעָם הֲרָשַׁע לֹא
 הִבִּיט אָוֶן בִּיעֶקֶב וְלֹא רָאָה עֲמַל
 בְּיִשְׂרָאֵל (במדבר כג כא), עֲמַל וְאוֹן סְמָא"ל וְנַחֲשׁ.
 וּבִזְמָנָא דְדַחֲקִין לָהּ לְאֶסְתַּפְּלָא בָּהּ, אֶתְפַּסְיָא
 מִכָּל וְכָל, וְאִימְתִי בִירְחָא שְׂבִיעֵאָה,
 הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים פא ג) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפֵר
 בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֹנּוּ, מֵאִי בַּכֶּסֶה בִירְחָא דְאֶתְפַּסְיָא
 בִּיהַי סִיְהָרָא, בְּהַהוּא זְמָנָא דְאֶתְפַּסְיָא מִיְנִיָּה,
 אִיהִי אֲמַרְתַּ לְיִשְׂרָאֵל דִּיתְקַנּוּן צְלוֹתִין בְּמֵאֲכָלִין
 טְבִינ, מִפְּקוּדִין דְעֵשָׂה, דְצְלוֹתָא שְׁקִילָא כָּכָל
 פְּקוּדִין, (דף נא ע"ב) בְּהַהוּא זְמָנָא יִימָא קוּדְשָׁא
 בְּרִיף הוּא לְיִשְׂרָאֵל, וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים (בראשית
 כד) בְּרַעוּתָא דְשְׂכִינְתָא, פְּאֶשֶׁר אֶהְבַּתִּי מִפְּקוּדִין
 דְעֵשָׂה, וְתִקְיַנְתְּ שְׂכִינְתָא עִם יִשְׂרָאֵל מֵאֲכָלִין
 דְצְלוֹתִין דְאִינּוּן קְרַבְנִין, וּבִזְמָנָא דְאִיהִי תִקְיַנְתְּ
 מְזוֹנָא לְמִלְפָּא, יְהִיבַת לוֹן עֵיטָא לְאַתְעָרָא
 בְּשׁוֹפֵר, דְּבִיָּה עֵתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְאַכְנָשָׁא
 בִּיהַי לְיִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא מְאַרְבַּע סְטָרִין, הֵדָּא
 הוּא דְכְּתִיב תִּקַּע בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל לְחִירוֹתֵינוּ וְשָׂא
 גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ, וְאִיהוּ חָשִׁיב דְאִיהוּ יוֹמָא
 דְדִינָא דִילִיָּה וּבְרַח (ס"א ובר"ה).

עַד הַהוּא זְמָנָא קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְאַרְיָף
 עַלִיָּהוּ דְחֵיבָא, וּלְבַסּוֹף אֶפְסִיק לוֹן
 וְחָרִיב לוֹן מְעַלְמָא, וְדָא אִיהוּ מְאַרִי"ף טְרַח"א
 סוֹף פְּסוּ"ק.

וְעוֹד רְבִי"ע הוּא כְּמוֹ זֶה: פ,
 וְלַפְעָמִים כְּמוֹ זֶה: ט בַּת מְלָךְ
 פְּנִימָה, סְגוּרָה בְּבִיתָהּ, וְהִיא
 הַלְבָנָה הַקְּדוּשָׁה לֹא מְסַתְּפַלַת בָּהּ
 הַחֻמָּה הַרְעָה לְעוֹלָם, גִּיהֶנָּם סַם
 הַמּוֹת, נִקְבָּה רְעָה, כָּל שֶׁפֶן אֵל
 אַחַר, שֶׁכֶּף פִּרְשׁוּהוּ הָרָאשׁוֹנִים,
 לְעוֹלָם לֹא רָאָתָה חֻמָּה אֶת פְּגִימַת
 הַלְבָנָה, שְׁבֻזְמֵן שְׁחֻמָּה יִצְאָת
 (יִצְאָת) מִמְזֵרְחָא, הַלְבָנָה מִחֲזִירָה
 פְּנִיָּה מִמְנוּ כְּמוֹ זֶה: ט, וּמִשׁוּם
 זֶה אָמַר בַּלְעָם הֲרָשַׁע לֹא הִבִּיט
 אָוֶן בִּיעֶקֶב וְלֹא רָאָה עֲמַל
 בְּיִשְׂרָאֵל, עֲמַל וְאוֹן סְמָא"ל
 וְנַחֲשׁ.

וּבִזְמָן שְׂדוּחִקִים אוֹתָהּ לְהַסְתַּפְּלָא
 בָּהּ, נִכְסִית מִכָּל וְכָל, וְאִימְתִי?
 בַּחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
 תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפֵר בַּכֶּסֶה לְיוֹם
 חֲגֹנּוּ. מַה זֶה בַּכֶּסֶה? בַּחֲדָשׁ שְׂבוּ
 מִתְפַּסָּה הַלְבָנָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 שְׂמַתְפַּסִּית מִמְנוּ, הִיא אוֹמְרַת
 לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִתְקַנּוּ תַפְלוֹת
 בְּמֵאֲכָלִים טוֹבִים, מִמְצוֹת עֵשָׂה,
 שְׂתַפְּלָה שְׁקוּלָה כָּכָל הַמְצוֹת.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן יֵאמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּף
 הוּא לְיִשְׂרָאֵל, וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים
 בְּרַצוֹן הַשְּׂכִינָה, פְּאֶשֶׁר אֶהְבַּתִּי
 מִמְצוֹת עֵשָׂה, וּמִתְקִינָה הַשְּׂכִינָה
 עִם יִשְׂרָאֵל מֵאֲכָלִים שֶׁל תַּפְלוֹת,
 שֶׁהֵן קְרַבְנוֹת, וּבִזְמַן שְׂמַתְקִינָה
 מְזוֹן לְמְלָךְ, נוֹתְנַת לָהֶם עֵצָה
 לְהַתְעוֹרֵר בְּשׁוֹפֵר, שְׂבוּ עֵתִיד
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְכֹנֵס בּוֹ אֶת
 יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת מְאַרְבַּע
 צְדָדִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב תִּקַּע בְּשׁוֹפֵר
 גְּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשָׂא גַם לְקַבֵּץ
 גְּלוּתֵינוּ, וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא יוֹם
 הַדִּין שְׁלוֹ וּבִרְחָ.

עַד אוֹתוֹ זְמַן הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא
 מְאַרִיף לְרָשָׁעִים, וּבַסּוֹף מְפַסֵּק
 אוֹתָם וּמְחָרִיב אוֹתָם מִן הָעוֹלָם,
 וְזֶהוּ מְאַרִי"ף טְרַח"א סוֹף פְּסוּ"ק.